

કરનાં કાર્યો ડીકમાં કન્યાશ્રમ રાખી જુવો.

૪૨૨૮

વૈદ્ય હીરગોવીંદ ગીરજશંકરને જવાબ.

II ૨૦૪ અથવા

૧૯૧૦

૪૨૨૮૯

ગઊરક્ષકને ચેતવાણી.

તથા

ખીરીસતીએને જવાબ.

૪૨૨૮૯

૪૨૨૮૯

(૦૧૬)

ગુલામ મોહમદ બી. હાજી હાજી

સાદક રાંદેરી.

તા. ૨૧ મી શાબાન રાને ૧૩૦૭ હીજરી.

મુસત ખોદાખાન ખાખખાનુ

તહેર અપરું.

જવાબી ગાઉ રક્ષા.

જવાબી આંધારામને જવાબ.

જીરગોવીડ ગીરનાથકરને જવાબ.

આકાશ ચાલ રહેતું પરથી ચાલ

ખીસતી અને જોડાઈને ધરમને.

જીમાયને ઈસલામ રહેતોના

હાદેશ સાદેક પાસે મલકો.

ફક્ત પોંડે અરચ જોડાઈથી

જોડાઈનામાં આવશે

કીમત બેઠેલા આના બે

પોંડે વગર.

સમરેટની ગુલામ જોડાઈને બીન હાલ

અહીંના નામથી જ મહેરબાન રહમ -

સરવ તારીફ તે ખુદાનેજ માટે છે જેણે આકાશો તથા

જમીન સર્જી અને પેદા કરીયું તેણે નુરને તથા અધ્યાત્મને હું ગવાહી
જેણે કે બીજા પગર કોઈ પુજવાલાયક મને નહીં અને તું એકલો છે તારે
કોઈ આજીવન નહીં અને દરૂદ અને સલામ તારા પીયારા હબીબ મોહમ્મદ
મોહમ્મદ પર તમારા નેપાળના સરવ તાબેદારો પર મોકલા કર.

સાહેબ જ્યારે મારી ચોપડી નામે સ્વામી આલારામને જવાબની
જવાબ હતી તે પછી આસરે દીન દસને બદલે ખુદાની અરજ નામની ચોપડી
સુરતથી તમારો બાણાબાઈએ મારા પર મોકલી તે ચોપડીના પુઠા પર
તેણે લખાવ્યું કરી કે ઘેર બેસી વાંચતા નો સરવ મેમબરોને વચાવજો
તે બિચારાના લખા મુજબ મેં ઘણા ખરા મેમબરોને વાંચવા આપી જે
થી તે સરવ મેમબરો નજરમા એમ આબુકે એનો જવાબ પણ કાઢવો
જોઈ. પછી જે તેઓના ઇરાદા પરમાણે ખરીયાત બહાર કરવા જવાબ
લખવા સર કર્યા. જે દરમિયાનમા એક નતામ કાગલ મારા પર
પોષ્ટ મારફતે આવ્યું તેનો જવાબ પણ આ ચોપડીમા છે. આજ પછી
નતામા કાગલનો જવાબ લખીશ નહીં. ચોપડી રચાયા પછી બદલે
ખુદાની અરજના રચનાર સાહેબનું કાગલ તથા એની નકલ ૫ પોષ્ટ
મારફતે મલી તેમા બદલે ખુદાની અરજના કરતા હીરજોવીદ ગીરજશંકર
સાહેબ મને લખામણ કરે છે કે જો એમ સામાં સામાં લખાણ થાયા
કરશે તો તેનું પરીણામ એજ થશે કે તો કારણે હીનદુ અને મુસલમાન
વચ્ચે મુલેહનો લગ થાય. તેનો જવાબ કે મહેરબાની કરી જરા સીરીમન
સ્વામી તથા આલારામ સ્વામીનાં બાણાણા જીવો તથા તમારી બદલે
ખુદાની અરજમા જીવો તેઓને તથા તમોને શુ જરૂર હતી કે ખોટા
જોટા દાખલા દઈ મુસલમાનોને બેહકાવે? અને નઘટતા રાખદો રાખાદો
તમો લખો? શુ મુસલમાન કોય ન બોલતા હતા તેમા કે? હવે આજ
મુલેહનો જાગ નજર આવેછે. જરા આતો ખતાવો કે મુલેહનો લગ
કરનાર તમારા કહેવા પરમાણે પરથમ મુસલમાનો છે કે હીનદુઓ?
હમને તો ફક્ત હીનદુઓનો જવાબ દઈ ખરૂ બહાર કરીએ છીએ.

બદલે ખુદાની અરજમા પહેલા કુટલીક વાનો એવીછે કે તેનો
જવાબ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે જથી મેં તે વાતો આ ચોપડીમા
લખી તમો ને કુરઆન શરીફની આવતો તથા હદીસો જે તેમા લ
આવેલીછે તથાથી તેનો જવાબ આમા લખાયેલો છે. પણ જો કોયને
એજ ખટકે કે આગલી વાતોનો જવાબ ન દઈ શકાય તેથી મુકી દીધી
છે. તો તેજ સાહેબને જો એક મારથી તે વાતોના ખુલાશો માધરા
મોકલ અથવા પેષ્ટ મારફતે કરી લીએ.

એક ચોપડી નામે હીનદુસ્તાન અને ગાય હીરજોવીદ ગીરજશંકર,
સાહેબની રચેલી પણ તમારો બાણાબાઈએ સુરતથી મોકલી હતી
તેનો જવાબ પણ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે તે છતાં (ઈનશાલ્લાહ)
એનો જવાબ કોઈય મેં તેનું નામ ગાય અને છરી સખીશ.

ગાય અને છરી સખીશ ચોપડી આટલી અરજ છે કે વચાકરણના
પદામાં અલગ અલગથી માત્ર લખાણને પકડે નહીં કરણુંકે

તે બતાવવું મરુતું મલે નહીં પણ ખરી વાત જાણ
મતલબ છે હાં જે કોય દાખલો ખાટો લખાવો હોય એમ તમને
માલમ પડેતો મને પુછી લેજે. જે મારી બુલ દોરોતો કબુલ કરીય
અથવા તેનો ખુલાસો બતાવીશ.

હીરજોર્વીદ—આ જગાએ કોઈ એમ કહે છે હમારા પેગંબર સાહેબે ગાયનું
ગોસત ખાવાને હુકમ આપેલો છે તો એ માણસ વગર સમજવે બોલનાર
દેવાએ કારણ કે નબી સાહેબે એક વખત કરીશીની લડાઈ વખત ત્રણ
દીવસ સુધી કોજને ખોરાક ન મલવાથી કોજ ભુકે મરવા લાગી તે વ
ખત હુકમ આપેલો ખરો પણ પોતે નથી ખાધું અને તયાર બાદ સાફ
હુકમ કર્યો કે ગાયને મારવાવાલો ફલદાર ઝાડને કાપવા વાલો રાખબ
નો પીવા વાલો સવારે સુધ રેહવા વાલો વરસાતને મના કરવા વાલો એવા
એ કામ કરવા વાલાને માફી બક્ષવામા નહીં આવે એમ સાફ ફરમાવે છે

જવાબ—આ લખાણ બીલકુલ ખોટું છે અને અગર સાચા હોતો
શનદ સાથે મોતેખર કીતાબથી બતાવો અને તમે એમ કહેછો કે મોહમદ
સાહેબે ગાયનું માંસ નહીં ખાધું એ ખોટું છે જુવો હદીસની કીતાબ
મુસલેમ શરીફમા મોહમદ સાહેબનું ગાયનું ગોરાત ખાવાનું લખેલું છે
તથા તેવણે કુરબાનાં પણ ગાયની કીધી હતી જુવો ખુખારી શરીફ,
ધબને માજ “નસાઈ” વીગરેમા છે. અને તેવણના રાહાબીઆ પણ
મોહમદ સાહેબના સામે ગાય કાપતા હતા જુવો “મુસલીમ” નસાઈ “ધબને
માજ” અબુદાઉદ વગરેમા છે કે જાહેર સાહેબે કહ્યું છે કે મો હમદ
સાહેબને સાથે હુમાએ ગાયને કાપી સાત માણસથી (એટલે સાત માણસ
ના હીસસામા) હવે હું વાંચનાર સાહેબોથી આશા રાખું છું કે તેઓ
દાદ દીએ કે જે માણસ પોતાના ધરમ પરમાણે ખરી વાત કહે તે
વગર સમજવે બોલનાર છે કે હીરજોર્વીદ વીદવાન જે લોકાને ઘોઠો દેવ
ખાટો દાખલો દઈ ખરૂં કહેનારને કમ સમજ કહેછે તે કમ સમજ.

હીરજોર્વીદ—અને વલી કુરઆન શરીફ સુરેનહલ રૂઝ આયન
૬૫મા અક્ષાતાલા ફરમાવે છે કે “તમારે વાસતે ચોપગા જાનવર તે
એક શીખામાણ અને ચેતવણી છે. જુવો તમને પશુવોના પેટમાંથી
ગોવર અને લોહીમાંથી કુધ મળે છે. હે મીત્રો આ ઉપરથી સાફ
જણાય છે કે ખુદાએ ગાય કુધ પીવા માટે આપી છે ન બલે બોલો
જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે પેદા કીધા છે કાંઈ કાપીને ખાઈ જવા
માટે પેદા નથી કીધા.

જવાબ—પરથમ હીરજોર્વીદ સાહેબથી મારો આટલોજ સવાલ
છે કે કુરઆનની બતાવેલી આયતના કયા રાખદથી આ મતલબ લખી
છે “ને બલ બોલો જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે” આયતમા તો
બસનું કંઈપણ છકર મલે નહીં, જુવો તમે પોતે તરજુમો કીધો તેમા
છે? બીજું તમે લખોછો કે આ ઉપરથી સાફ જણાય છે કે ખુદાએ ગાય
કુધ પીવા માટે આપી છે તો શું મુસલમાનો કુધને નાહુરસત સમજે છે
તે તમે આ વાત લખોછો? ને જે તમારી આ મતલબ હોય કે ફક્ત
જાહેર માટે ગાય ઉત્પત્ત કીધી છે. તે એવો ખોટું છે કારણ કે બલ

વેલી આયતમા કોઈ રાખદ એવો નહી મલે કે તેથી એમ પડે કે ગાય કુધનેજ માટે પેદા કીધી છે. અને એક જાણસ એક કામ માટે ઊત્પન્ન થઈ હોય અને પેદા કરનારે એમ કહ્યું નહોત્ય કે મેં ફક્ત આજ કામ માટે પેદા કીધી છે તો ફરી તેને બીજા કામમા લેવામા શું દોશ છે? જુવો આ સરવ જાણુ છે કે ઘોડો સવારી માટે ઊત્પન્ન થયેલો છે. તે છતાં હીનદુ ધરમમા ઘોડાનું માંસ ખાવું છે તેના દાખલા રીસાલા “રહનુમા” થી લખી જાણાવું છું કે ગંગ વેદમા અરોમીદહ ઝંઘ (ઘોડાની કુરખાની) કરવાનું એમ લખેલું છે પ્રથમ ઘોડાને નવડાવી અગનાને આસપાસ ફરવચો પછી દીવાલના થાભલા સાથે બાંધીને તેની કુરખાની કીધી અને રામચંદરજીએ જી ઘોડાને કાપી ખાધો છે અને રાજા જયેશ્વર સાહેબે પોતાના પાપ બખસાવા ઘોડાની કુરખાની કીધી છે. એ અરોમીદહ ઝંઘનો પુરો હાલ મહાભારતના અરોમીદહ ધરપમા લખેલો છે હવે વાંચનાર સાહેબોને મારા ઉપલા લખાણને ધાનમા લીધાથી તથા હીરગોર્વીદ સાહેબના લખેલા આયતના તરજુમા સમજથી માલમ પડશે કે એ આયતમા કોય તરેથી ગાયને ન ખાવાની છકર મલે નહી એમ ખાતરી થશે. વલી એવીજ આયતમા માંસ ખાવાનું સાફ લખેલું છે જુવો સુરે મુમેનુન રકુ ૧ આયત ૨૦ તમારે વાસતે ચોપગા જનવર ને એક રીખામાણ છે પીવડાવચેય તમેને તેઓના પેટની ચીજોમાથી અને તમેને તેથી ઘણો ફાયદો છે અને ફેટલાકને તમે ખાવો છો.

હીરગોર્વીદ— વલી જુવો કુરખાને શરીર સુરા અનઅમ ૩૬ ૧૭ આયત ૧૪૬ મા અલ્લા ફરમાવેછે કે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાય” આ ઉપરથી સાફ એમ જાણાયછે કે ખુદાની મરજી ગાયને કાપવાની નથી.

જવાબ— હે હીરગોર્વીદ સાહેબ! હું એમ જાણુતો હતો કે મુંબાઈ સેહેરમાં કોય હીનદુ સારી રીતે અરબી જાણનાર નહોસે પણ આખર આપ સાહેબ પરકાશ થયા આફરીન! જુવો સાહેબ હું પુરી આયતના અરથ કરી બતલાવું છું. જેથી તમારે હકપણ માલમ પડશે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાયથી ને બકરીથી હરામ કીધી તેઓની ચરબી પણ જે લાગેલી હોય પીઠ પર યા આંતરડીને યા વલગેલી હોય હાડકા સાથે, એ હમેએ શીક્ષા આપીથી તેઓને (યાહુદીચોને) તેઓની લુડાયને બદલે અને અમે સાચુ કહ્યેછીએ,, હવે આથી તો સાફ જાણાય ગયુકે યાહુદીચો પર ગાયની અને બકરીની ચરબી ને પણ સઘલી હરામ ન હતી અને તે પણ તેઓની શરાસ્તથી. પછી કેમ કરીને ખોટા અરથ કરી લખાછો “અને ગાય”? શું “મીનલ બકરે” નો આ અરથ થાય છે? શું “મીન નો કોય અરથ નથી? એ અજબ મુરખાય છે કે એક રાખદ કાડીને તરજુમા કરવો. શું ઘોડો દેવ પાંખીનુ કામ નથી? તે સારા માણસ આગલ મુરખ નજાણાય? વળી તમારી બતાવેલી આયતથી તો સાબિત થાયછે કે ગાય કાપીને ખાવ કારણકે તેમાનો છોકે ફક્ત ઘોડી ચરબીની ?

જતા અને જે ચરખી કે પીઠને લાગેલી હોય આંતરડીને કે
જા સાથે વલગી હોય તેનો ખાવાની રજા છે વળી ઉપર મન કીધે
ચરખી પણ મુસલમાનોને ખાવી દુરસત છે કારણકે એ હરામ થવાનું
કારણ તો તેઓની શરારત હતી પછી કેમ કરી મુસલમાનો પર હરામ થાય
હીરગોવીંદ — આ જગોયે કોઈ એમ કહેકે એ હુકમ તો ચાહુદી લોકો
ને વાસતે છે તો એ સાહેબને મારી એટલીજ એરજ છેકે ગાયને ન
મારવી એવો તો ખુદાનો હુકમ અને ન પણ કુરઆન શરીફમાં છે
એને કેમ ન માનવો જાય.

જવાબ — કોણ કહે છેકે કુરઆનમાં ગાય ખાવું ચાહુદીઓ માટે
હરામ છે? જે આયત તમે લખી ચુક્યા તેથી તો તમારી ચોર વદ્દાય શા
એત થઈ ગઈ અને વળી તે આયતથી તો ગાય ખાવું સાબિત થાય છે
જેવું કે હું લખી ચુક્યો છું જરા વીચારીને ફરીથી જુવો.

હીરગોવીંદ — તમે કેવા જુલવામાં પડેલા છો એટલો જરા તપાસો
અને આહુદીસે શરીર પર નજર તો નાખો “થોડી મેહેરખાની ઘણી
ઈબ્બાતથી બેહતર છે.”

જવાબ — મેહેરખાન! જુલવામાં તો હીનદુવો છેકે તેઓના ધ
રમમાં ગાયનું માંસ ખાવાનું લખાયા છતાં નહીં ખાતા જુવો હું “તજખી
હુલ બકર” નામની ચોપડીથી લખી જણાવું છું રીગવેદ મંડલ ૬ શ્લોક
૧૬ ગાયનું માંસ ઘણું સારું ખોરાક છે. યજુર વેદ આ ૨૪ મા ૨૮
બરસ પતીને માટે ગાયની કુરખાની કરવી જોઈએ મતશીયા પુરાણ છપા
યલું શને ૧૮૬૩માં પરશટ ૩૩૪ કોરાક મણીના સાત છાંકરાવોએ એક
માણસની ગાય ખાયજવાથી છુટકારો પામ્યા હવે હું વાંચનાર સાહેબથી
અરજ કરું છું જ્યારે હીનદુ ધરમ પરમાણે પારકાની ગાય ખાય જવાથી
છુટકારો થઈલો લખેલો છે ત્યારે બાપડા મુસલમાન પોતાની પાક કમાયથી
એક ગાય ખરીદી સાત માણસ ભાગ થઈ ખાય પછી કેમ તેઓનો છુટ
કારો નથાય? હવે જે માણસ પોતાના ધરમ પર બચાલે અને છુટકારાનું
કામ (ગાય કાપવી) ના પરસંદ કરે તે જુલવામાં કે જે માણસ પોતાના
ધરમ પર ચાલે અને છુટકારાના કામ કરે તે જુલવામાં? તમે હદીસ લખો
છો કે થોડી મેહેરખાની ઘણી ઈબ્બાતથી બેહતર છે એની આ મતલબ
નથી કે ગાય આપણને કુધ દીએ અને ખાસ હીનદુ અને પારસીને
મુતર દીએ તેથી એને ન મારવી. કારણકે “મનુ” ના શાસતરમાં લખાયલું
છે કે સાગ પાંતમાં પણ જીવ છે અને તેઓને કુઃખ સુખ થાય છે ત્યારે
કોથમીર કે મેથીનું સાગ વગર નખાવું જોઈએ કારણકે કોથમીરથી આપણ
ને ધાણાં મલે છે અને મેથીના સાગથી મેથી ત્યારે એ આ આપણ
સાથ ભલાય કરે ને આપણે ઉખેડી કુઃખ દીજયે, ત્યારે હીરગોવીંદ
સાહેબ? એનો આ અરથ છેકે જે જગ્યા મેહેરખાની કરવાની છે ત્યાં
મેહેરખાની કરવામાં ગુણ છે. તો જ્યારે કુરઆનમાં ગાય કાપવાનું (સુરે
હું ૨૩ ૬ વાછરડો જુલયલો લાવો તે) (ઈબ્રાહીમ) લખેલું છે ત્યારે
એ જગ્યા રહમ કરવામાં સાર નથી પણ “ખીસમીલાહ” ખોલી છેરો
ચુકવામાં સાર છે.

હીરજોર્વીદ— અરે મારા પીયારા મુસલમાન ભાઈઓ જરા તમારા મજહબની કીતાબો વાંચો જેથી માલુમ પડશે કે ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ કેના છે કારણકે જો મજહબે ઇસલામમાં ગાયની ઇજ્જત ન હોત તો કુરઆને શરીફમાં પેલાજ સુરાબકર (ગાય) શું કરવાને લખેલા હોય.

જવાબ— હે મારા વીદવાન હીનકુ ભાઈ! ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ હમારો બીજી જેવું કેહું લખી ચુક્યો તેમ તમારે પણ નથી જુવો. મુંબઈ સમાચાર તા. ૦૨ આગષ્ટ રાને ૧૮૮૬માં છે કે કલકત્તાની કોરટમાં એક વીદવાન પંડીતને ગાયનુ માંસ નખાવા વંશી સાસતરથી દાખલા નો કોએ સવાલ કીધો તેના જવાબમાં વીદવાન પંડીત સાહેબે જણાવ્યુંકે પરાચીન કાલમાં લોકો ગાયનુ માંસ ખાતા હતા. હે મારા પીયારા દોસતો! જ્યારે પરાચીન કાલમાં ગવ વધ કરતા હતા ત્યારે આને મત,, ને તમે શા સારું મુકો છો. જી તમારી ખતલાવેલી સુરા રકુ ઉમાં ખુદા તાલા ફરમાવે છે ગાય તમો જીખહ કરો. ત્યારે આથી એમ સીધ થાય છેકે ગાયને કાપવું યોગ્ય સારી ચીજ છે જેથી કરી કુરઆનમાં પેહલી સુરાબકર (ગાય) લખાય છે. હવે પછી હું હીરજોર્વીદ સાહેબને દોસતી ને રીતે સમજાવુંકે એવા ઘોઠા દેવા મુકી દીધો ખલ કે ખરે મારજો ચાલનારા થય જાય.

હીરજોર્વીદ— જુઓ કલામે શરીફમાં સુરા રાદ રકુ ખં જો આયત રપમી મા અલ્લા ફરમાવે છેકે “જે લોકો ખુરાઈને ખદલે ભલાઈ કરે છે તેને વાસતેજ ભેદશતમાં જગો છે અરે મારા પીયાર મહમદીયન ભાઈઓ તમારા દીલમાં ભલાઈને ખદલે ખુરાઈ કયાંથી પેસી ગઈ.

જવાબ— એ વાત પર હમે અમલ કર્યે છીએ જુવો કે તમે ખાટા દાખલા દ્ય લોકોને ઘોઠા દેવ છે તેને ખદલ હમે તમે સાથે એહસાન કરી તમારી જુલો ખતલાવયે છીએ તથા તમોને નસીહત કર્યે છીએ કે અવાર પછી એવા ઘોઠા દેવા મુકી દીધો અને ગાય કાંય આપણા પર એહસાન કરતી નથી કારણકે ગાયનો એમાં કંઈ અખત યાર મલે નહી ફક્ત ખુદાતઆલા તેના ફજલો કરમથી એ નેમત આપણને દે છે ત્યારે શું તેના કેહવા પરમાણે તેના નામ પર ગાય જીખહ કરવું સારું નથી? પણ હું હેરતમાં છું કે હીનકુ ભાઈ અકલ વાલા વીદ્યાવાલા થઈને ફરી ગાયને લીધે ખાણસને મારવા ત્યાર થાય છે ને તે પોતાના ધરમ પરમાણે (ગાયને કાપો) ચાલતા નથી. એનું શું કારણ છે?

હીરજોર્વીદ— આ બધી બીના વાંચી જોવાથી આપની ખાતર જમા થારો કે મજહબે ઇસલામમાં ગાયનું ગોસત ખાવું એ કાંઈ સવાબ માં નથી ખલકે ફેટલીક રીતે જોતાં ગુનાહ ભરેલું છે.

જવાબ— લખેલી બીનાથી માલમ પડુંકે તમે ઘોઠા દેનાર છો જો અગર તમોને મારા લખાણમાં રાક હોઈતો મેહેરબાની કરી તમાસ ખતાવેલા મોલવચો ને લાવો કે કુરઆનમાં કંઈ જગ્યા હરામ છે અને તમે ખરતો જરૂર છે કે તે મોલવચોને લાવો ને વળી તમારું

મંડલીમાંનો હજારો રૂપિયા જમા છે તે છતાં નહીં બુલાવો તો તમારી
 ૧૯. પણ હું આ યોજાનામાં એ કરાર કરું કે જો અગર તે મોલ
 વીચો આવી કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરે તો હું તેઓનાં આ
 વતી જવાનો ખર્ચો આપીશ ને વળી ગવ રક્ષણ મંડલી તરફથી હું
 ભાવશું કરનારો થઈશ ખરા રૂપિયા વાલાને ધાસતી રેહતી નથી પણ
 ચોરના થગ પાછળ હોય છે એમા કરો શક નહીં જો અગર તમે ખરા
 છો તો ઉપલા મારા લખાણ ને ધાનમા લાવી મોલવીઓના બુલાવવાની
 ફીક્રમા રેહો.

હીરજોર્વીદ — આપ જાણતા હશે કે કેટલાક આપ મતલબી લોકો
 પોતાના કાયદા વાસતે અથવા એવાજ બાબત કાંઈ સબખથી ધરમની
 બાબતમાં ફેરફાર કરી નાંખે છે જેમ હીનદુ લોકોમાં અકે ખુત પર
 સતી દાખલ કરી ત્યારે બીજાને ધરમને નામે શરાબ પીવો તથા જના
 કારી કરવાનું દાખલ કરી ઘણા લોકોને ફસાવી માર્યા છે એમ આપના
 પાક મજહબમાં પણ ઘોઠાલો થયો હોય એમ લાગે છે.

જવાબ — હે માગ પરવર દીગાર! તારી અજબ કુદરત છે
 કે તારા પાકદીનને આડે આવનારના ઘોઠાલા તેઓના મોહથી પરગટ
 કરાવે છે. હરજોર્વીદ શાહેબ! જરા સભાલી બોલો “નાયોગ” (એટલે
 નપુતરો પોતાની અસતરી બાબતે પાસે બુદ્ધ કરમ માટે મોકલે) નેમાટે
 તો તમારા ગરૂ દીયાનંદ સરસતી સાહેબે ઘણી આરથાવોને બલામણ
 કીધી છે કે નયુતરા નો મરત કોઈને તાંતમારી અસતરીઓને મોકલ
 જો. અને સુરતના એક આરથાએ કબુલ પણ કીધેલું કે આપણી અસતરી
 ને કોય દાસદાર પાસે મોકલ્યે તો તેમા શું નુકશાન છે. ત્યારે આથી
 તો એમ સીકુ થયું કે જનાકારી કરવાનો ઘોઠાલો તમારા સરદાર
 દીયાનંદજીએ કીધો છે ને તેવણું વેદને નામે લોકોને બેહકાવા છે. ન
 એજ કારણથી કોય દીયાનંદીએ પોતાની અસતરીને કોય પાસે નથી
 મોકલતા જો દીયાનંદ મહારાજની વાત પર એવણું ને અકીદા હોત
 તો જરૂર એ કામ કરતે પણ હીરજોર્વીદ જેવા આરથા હવે તેવણની
 વાતનો ઘોઠાલો સમજે છે. અને આ વગાએ એક શક છે તે એક પોથચો
 મા રાજ પાંડ તથા એવાણના બે ભાઈના પેદા થાવાનો હાલ તથા
 એવાણના પાંચ છોકરા અરબુત વગરના હાલથી તો માલમ પડે છે
 કે પરથમના હીનદુવો પોતાની અસતરીને બીજા પાસે મોકલતા જેમકે
 દીયાનંદ મહારાજ પણ એવો ઉપદેશ કરતા હતા અને વેદનો એક
 દાખલો “સુરમએ ચરામે આરથા” (આ કીતાબને જે આરથો રદ કરે તેને
 ૩૦ ૬૦૦નું ઈનામ તેના કરતાએ આપવાનું છપાવ્યું છે) છે કે જે બ્રાહ્મ
 મણી છતાં કરાવે તેને મરા પછી ગાયનો અવતાર લેવો પડે. આથી તો
 મામલ પડે છેકે અલી પોતાના ધર્મી વગર બીજા પાસે નજાય. આરાકને
 જવાબ મારી સમજ પરમાણે અને એમ સુને છેકે છોકરાને લીધે ધ
 છાને કહેવાથી જો કોય અલી પારકા પાસે જાય તો હીનદુ ધરમ
 ના પાક કાયદા પ્રમાણે કહીદાશ નથી ને જો વગર રજાએ પોતાના
 અણીને જાય અથવા રંડાયલી હોય ને જાય તેને માટે ગાયના ઓતારની

ની સજા છે. હવે જો એ દીવાનંદીએ મારા શકનો શું જાણે.

જી ઉપલી વાતથી આ પણ સમજાય છે કે ગાયને પુજવી તો શું પણ તને જોયતો મોહકુ ફરવુ જોયે અને મુસલમાનોનો ઉપકાર માનવો જોયે કે બીચારી પ્રાહમણીચોને આ સીક્ષાથી છરી મુકી છોડવે છે હીરધેડ વીંદ સાહેબ તમે પોતે એ કરાર કરો છો કે હીનદુ ધરમમાસા ઠાલો થયલો છે પણ તેની તરે કુરઆનનો સમજો એ માતો ગો ગાય ખાવાનું લખેલું છે બલ કે મકકા શરીફના મુરતી પુજ કો પણ ગાયનું માંસ ખાતા હતા તે પણ કુરઆન શરીફથી જણાય છે. અને તમે ક હો છોકે અરબસ્તાથ તથા ઈરાનમા ગાયનું માંસ નથી ખાતા એ તદ્દન ખોટું છે એ સરવ જગામાં ગાય ખવાય છે પણ એટલુકે તે મુલકમાં બીજા મુલકો કરતા થોડું કાપે છે ને તેની જગ્યા ઉટો અને દુખા વા પરે છે તેનું કારણ એટલું જ કે તે મુલકમા ગાય ખોડું થોડી છે અને ઉટ ફુનવા ઘણા છે. જેવુંકે આપણા મુલકમાં કબા કદાસ ઉટ કાપે છે હીરગોવીંદ કલામે શરીફના ખુલાસા ને અબદુલ કાદર દલવી લખે છે તે કોઈને દામનના અને પાક દીલના તેમજ ઈલમમા પુરા હોય તેવા કાલમા પાસેથી બરાબર તપાસ કરાવી બ્યાજખી લાગે તે રસતો અખતયાર કરતા (પુરે સુધી)

જરાય—હું પણ બદ ખુદા સાહેબના લખાણને મક્કતો થઈ મુસલમાનોને અરજ કરે છું કે ખતલાવેલા તરજુમાને જોજો અને કોઈ શારા માણસને શક હોય તો પુછી લેજો પણ પુરી આયતનો તરજુમા જોજો અને કોઈ નામનો મોલવી ગવ રક્ષણ મ.હલીનો પગાર ખાનાર ગાયનું ગોસત ખાવાનું ના કહે તો મારે પાસે મોકલજો ને જો તે કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરશે તો હું તેના આવવા જવા નો ખરચો આપીશ અને હીનદુવોને પણ ભલામાણ કરું કે કોઈ વીદ્યામા પુરા પંડીતથી પુછી જોજો કે પુરાતન કાળમાં ગવ વધ કરતા હમા કે નહી પછી જ નવાબ આપે તેપર અમલ કરજો હમાર કામ તો સમજવું છે વાપરવું તમારો અખતયાર છે.

હવે હું એક પત્રનો જવાબ (એ પત્ર નનાયુ કોઈ ગવ રક્ષકે મોકલ્યું છે) લખી જણાવું છું જેથી તમોને પત્ર લખનારાની સમજ પર આફરીન લાગશે અને પત્ર લખનારાને સતોસ થશે.

નનામો—પાને ટમે તમે લખો છોકે અમે કુરઆનમા લખેલું નહોય તો પણ ખાઈ શકીએ છીએ કારણકે મારા સાહેબ મહમદે ખાધી હતી. હવે આપર જરા ધાન કરોકે પેહેલા તમે તમાર કુરાન ગણતા નથી એમ અમને લાગે છે.

જવાબ—નનામા સાહેબ! પાને ટમે મે લખુ તને સમજો પછી મારા પર સવાલ કરો જુવો તે જગાએ એમ લખેલું છે “જો અગર કુરઆનમાં ખાવા વીધે કાંઈ ન લખાયું ન હોતતે તો પણ હમે ખાય શકીએ છીએ” એથી અકલના લખુર એમ સમજે છેકે કુરઆનમા ગાય ખાવું ના છે તે છતાં હું ખાવાનું કહું છું. વીદવાન સાહેબ! હું એજ પાનામાં તો લખી ચુક્યો છું કે કુરઆનમાં ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ

(૯)

નુ લખેલું છે પછી જરા મારા લખેલામાં શબ્દ “જ્ઞ” પર ધ્યાન
વરતે ફરી ન લખાયું ન હોતે ત્યાં કબલ “ન” પર ચીત લગાડતે પછી
મારા પર પત્ર લખતે.

નનામો— વલી એક ઠેકાણું “મહમદ” ને એક ઠેકાણું “મહમમ
એજ તમને બતાવેછે કે તમે ખોટું લખ્યા છો.

જવાબ— કુખતો માણસ ફીણને પકડે છે. મેહેરબાન વીદવાન
રાઈપ ગ્રાહ્યનારાએ “દ” ની જગા “મ” મુકા તેથી મારા લખાણની
ગલતી જાણી ને મારા પર સવાલ કરે. એ ઘણું અજબ જેવું છે
શુ બંદ ખુદની છપાવેલી ચોપડીમાં રાઈપની ભુલ નથી? શુ તમારા
લખેલા પત્રમાં ભુલ નથી! મેહેરબાન! ભુલ તે કહાડવી કે દાખલો
કેવે તુટ્ટો હોય અથવા ભુલ લખાણ હોય.

નનામો— બાઈબલમાં માંસ ખાવાનું લખેલું છે પણ પીતરને
કહ્યું છે સંધ્યા ક્રીસ તેજાને કહ્યું નથી.

જવાબ— શુ પરેતીના કરત્ય આ ૧૦ કલમ ૧૨-૧૩માં પીતર
ને ખાવાનું લખેલું છે તેથી પીતરને માનનાર: પર તે ખાવું હરામ
હોય! એવી શમજ તમારીજ છે. હુંતો કહ્યું કે બાઈબલમાં અગણીત
જગ્યા ગાય ખાવાનું છે ને પીતરનું તો નામ પણ નથી જુવો કે
નાથાભાઈ ભાણભાઈ સુરતવાલાજી એ મને ભલામણ કીધીકે પુરાની
તવારીખ વાંચો જેથી મે બાઈબલના ૧ રાજ્ય પુસ્તકને વાંચ્યું તેના
આ ૮ કાં ૬૩માં છેકે મુલેમાને ૨૨૦૦૦ ખેલની કુરબાની કીધી
વળી બાઈબલના દાખલા મારે ગાય ખાવા માટે આપ્યા નહી પણ
સ્વામી સાહેબ ના પાડતાં હતા કે ખ્રીસ્તીઓના ધરમમાં નથી તેના જવાબ
માં મે બાઈબલના દાખલા લખેલા છે. હવે એ કલમો બાઈબલના
ખોટા હોય અથવા ખરા હોય મારું તેમાં શુ? એજાના ધરમ સાંભમાં
છે પછી કેમ ના કહો છો કે નથી!

નનામો— વલી કહો છોકે કુરઆનમાં ન લખેલું હોય તો બાઈ
એજીએ (આ વાતનો જવાબ આગલ આપી ચુકો છું) અને કહો છોકે
મહમદ (સાહેબ) ખાધું તેથી બાઈએજીએ. ત્યારે તેણે જેવા અમતકારો
કીધા તેવા તમે કરો નેખાવો કારણકે તે દેવ અને તમે માણસ માટે
લાંબાની સાથે ટુકો જાયતો મરે નહીતો માંદો થાય એવું થયું.

જવાબ— મુસલમાનો મોહમદ સાહેબને “પેગમબર” કરી
જાણેછે અને જેટલા પેગમબર દુનીયામાં થયા છે બધા માણસજ હતા
પછી તમે કયા મુસલમાનથી સીખી અવધા કે મોહમદ સાહેબ દેવ
હતા? વલી મુસલમાની ધરમનો કાયદો છેકે જ્ઞ (જરા શબ્દ જ્ઞ પરખી
ચલા રાખજો) અગર કુરઆનમાં કોઈ હુકમ નહોય (ખિટલે તે વીરો
ના કેય હાં કહી લખાયું નહોય) ને મોહમદ સાહેબે તે હુકમ ફરમાવ્યો
હોય અથવા તે કામ કીધું હોય અથવા તેવણના સોંમાં કોએ કીધું હોય ને
તેવણે જોઈ ના પાડ્યું નહોય તે કામ હમે કરી શકીએ. ત્યારે એ કાયદા
અમાણી મે લખ્યું છે કે જ્ઞ કુરઆનમાં નખાવ્યું ન હોતે તોપણ હમે
“પય શક્તી” કીએ. વલી તમે લખો છોકે મોહમદ સાહેબ જેવા

મતકાર ખતલાવો પછી આવો. તો શુ મુસલમાનો એમ માને છે કે
 ૭ જાનવરનું માંસ મોહમ્મદ સાહેબ ખાતા તેને પાછું જીવતું કરા કરતું
 અને તમો લખો છોકે લાંબાને સાથે ઢુંકો જાયતો મરે નહીંતો માંદો
 થાય. શુ તેની આ મતલબ છે કે પોતાના સાસ્ત્રના કાયદા પ્રમાણે પોતાના
 ધર્મ ગુરૂની ચાલચાલે તે એમા દાખલ થાય? કહી નહી. નહીંતો પછી
 તમારે આરથા થાવુ ખી ખોડું છે. એવીજ તરેહ એ કાયદા પર ઘા
 છીજ ખરાખી છે તે વીઢવાન પર કાંઈ હુકુ નથી. પણ એની મતલબ
 આ છે કે પોતાની શકતીથી વધારે કોયતુ જોઈ કરવા જાય તો મરે નહીંતો
 માંદો થાય જેવુંકે આપ સાહેબ કે વગર ભરોલે જવાબ લખવા આવ્યા
 તો લોકો આગલ ફેજયતુ હાથે રહીને કીયુ. પણ હવે હું તમારે લખાનો
 માટે કહું છું કે તમે માંસ ખાવ. અને આ ઘોઢામા નો રહો કે પ્રથમ
 ના લોકો કાપી ખાઈ તેને જીવતુ કરતા હતા (એ વાત સંદેરના પ્યાહમ
 છો કહ્યા કરે છે) ને મારેથી તો સજીવન થઈ શકતું નથી, કારણકે એ
 વાત બીલકુલ ખોટી છે કે તેઓ જીવતુ કરતા હતા એના દાખલા આ
 નાની સરખી ચોપડીમા શુ લખુ જો સંદેરમાં આવોતો તમેને ખાતરી
 કરી આવુ.

જ ના મો.—પાને ૨ જે લખોછોકે ગવ વધી જાય અને કુબકાલ
 આવી પડે તયારે હું એમ જાણુ છું કે તમે એમજ ધારોછોકે મરેજ
 નહી અને નમરે તયારે તમે તેને મારો છો ને કાપોછો તે કુબકાલ
 આવી નપડે અને ઝાછી થાય તેથી એવું કરતા હશે એમજ લાગેછે.

જવાબ.—હા એમાટે તથા ખુદાનો હુકમ બજાવવા માટે તથા
 ગાયનો કલયો કે કબાળ બનાવી ખાય ખુદાનો શુકરાનો બજાવવા
 માટે વળી તમે લખોછોકે મરેજ નથી એના જવાબ ગવ પુકારના
 કરતાથી પુછો કે મરે તયારે ૧ ગાયની, ૧૫૫૫ ગાય કેમ થાય. મેતો
 તેના દાખલાથી દાખલો આપોછે.

જ ના મો.—ભાઈએ તમે ૨) પાને લખોછોકે પુલી ૧૫ રૂપીએ પડી
 પણ જુવોકે ગાયના બે બલધે અને તેજીવતી ખેતી ખેતી પાક ઉઘાડે
 અને તે ધનધામાં ફાયદાછે તેથી ઘણા માણસો તે ધનધા કરવા મંડે
 તો મારા ધારવા પરમાણે પછની પાંચ પડે તેમા નવાય નહી. વળી
 એકબી પુળી હાપર ગાય આધાર રાખેછે એમ જો તમે ધારતા હોએ તો
 ખીજ ઘણી ચીજને ઘાસ ચારોછોકે જોણે વડે એ પોતાના આધાર રાખે

જવાબ.—વગર દાખલે તમાર કહેલુ ખોટું જો મે દાખલાથી
 રૂપીએ ૧૫) રે પુલી સામેત કીધી તેમ તમે ખણ પછસાની પાંચ
 પુલી સામેત કરતો, ન જો તમે પછસાની પાંચ પુલી સામેતખી કરો
 તોખણ ચારાની ખોટ હોય કારણકે ચારાની જરૂરતો ૧૫૫૫ ઘણી
 ને જોકે હાલ સવાકાની એક પુલીછે, ને પછની પાંચ વેચાઈતો
 ૧૫ ઘણી વધારે થાયતો ધનછે. તમારી વીઢયાપર કે પછસાની પાંચ
 પુલી કહી ૧૫ ઘણા વધારાથી ૧૫૫૫ ઘણાની જરૂરતને સારો છો.
આકશીન. (જરીકે નજરોન વસહુ જવાબુન.)

જ ના મો.—વળી પાને ૬ જે લખોછોકે સગ્રમીના ભાગ્યમાં વીઢ

શેખ સાદી પણ વખાણુમા છે તયારે તમે કેવુ સરમ ભરેલુ નાપાકામ (તીકા કવાબ સીખ ઘણી સારી થાયછે) લખાઈએ તેપરથી એમ જણાયછેકે તમે ખરી રીતે નહીં પણ મજાક મસકરી કરવા નીકલ્યા હોય એમ લાગેછે એને એ હાપરથી એમ સીધ થાયછેકે વખાણુને અરથ તમને નથી આવડતો.

જવાબ—હું તમારા વેદથી ગાય ખાવાનુ સાબિત કરી ચુક્યો છું. ફરી તમે તીકા કવાબને સરમ ભરેલુ નાપાક સામાટે સમજાવેછો ? શું તમને તમારા સાસતરમાં નાપાક ખાવાનુ લાગેલુ છે ? શું પરથમના પ્રાદ્યણો નાપાક ખાતા હતા ? શું તમે એવા અકલના દાસત બની ગયા કે ગાયનુ પીસાબ અને છાણુને પીવું સારુ ગણો ને કલયા કબા બને નાપાક ગણો ? વલી સવામી સાહેબેતો લોકાને ઘોડો આપવા શેખ સાદી સાહેબનુ નામ લીધુ છે. ન્ને સવકાર હોતો દાખલાસર તેવણુની તારીફ લખાઈ હું તેનો જવાબ લખુ નહીંતો વગર દાખલે હું પણ કહી શકુછેકે આરથાઓ ખુસલમાનોના કલયા કબાબની ઘણી તારીફમાંછે પણ એવાત મારી ઠાણુ સાંભલશે ?

જ ના મો—ખજનાથી શું મતલબ છે. તયારે તમને અરથ નથી આવડતો.

જવાબ—ખજનાનાતો અગણીત અરથ છે જેવુકે પરથમ હીનકુસ તાનમાં ફક્ત મુસવ્રમાન ગાયનુ માંસ ખાતા હતા પછી યુરોપીયનન. અવવાથી ઘણા ખાવા લાગા જેથી માંસ ખુટી ગયુ ને મોહગુ થયુ એ વગર બીજાબી અરથો છે પણ હું જોબની વાત જાણી સકતો નહીં તેથી કરી મે સવાલ કીધોકે તમારી શું મતલબ છે ન્ને સાંભલી હું જવાબ લખુ માટે તમારી મતલબ બતાવો.

જ ના મો—તમે કહોછાકે અનાજ બીજે દેશ જાયછે અને ખાનારા વધેછે તે ખરૂ પણ ગાય ખાનારા વધેછે તેથી એછી થાયછે અમે એમ કહીએછીએ. વળી અમારૂં કહેલું એટલુછેકે ગાય બધી તમે ખાઈ ગયા તો પછી તમે શું ખાશો ? અને સઘલા દુખી થશે માટે મેહરબાન તમે એ વાતતો ચુકીદો.

જવાબ—મેહરબાન ? તમે મારી કઈ વાતને તોડી ? જરા ફરી ચીતલગાડી મારી ચોપડી વાંચો તેમાં દાખલાથી લખાયલુ છે કે ગવ વધથી ગાય થટતી નથી.

ખીરીસતીઆનેજવાબ.

થાકેલાને વાતથી હું મદદ કરવાને જાણું, માટે ઘણી પ્રભુએ મને વીદ્યાનેતની જીભ આપીછે યશાયા આ. ૫૦--૪ સુરતની આધરીસ મીતા વાલા તથા બીજા પાદરીએ ઘણુ ખરૂ પાદરી ફાનડરની ફીનસબ મીજનુલ હકથી તરખુમે કરી આપાનયા છપાવેછે પણ અમા એમ નહીં સમજતાકે ફાનડરે મીસનના ફ. હલાલ કરવા માટે લોકાને ઘોડો દેવા હખારતો કાપી કાપીને ફેટલી જગા લખાઈને જેવુકે ફાનીની હખારત ન્ને અગર પાદરી સાવકાર હોયતો મીજનુલ હકને માફક “ફાની” ને હખારત બતલાવે અને ફેટલી જગ્યા ફાનડરે એવી વાતો લખાઈ

કે જેથી પોતાની બાઈબલને જુએ પાડીછે, જેને જોવું હોય ત
તુલ મીજનનાં જોઈ લીએ.

હવે હું સત્યાદેવના તથા બીજા ચોપાનયાઓના સાર લખી
જવાબ આપીશ ને મને આસાદેકે સુગતના મીસનવાલા આ જવાબને
તથા બાઈબલના ગોઠાલાને જોઈ ચુક્યા રેહરો નહીં પણ જરૂર
જવાબ લખશે.

(ખીરીસતીઓ લોકોને ઘોડો આપવા લખેછે) મુસલમાનો દાવો
કરેછે કે ઇનજીલમાં ફરફાર થયેલો છે અને હમારુ કુરઆન વગર ફર
ફાર થયેલુ જેમ હતુ તેમજ છે પણ હમે પુછીએછીએ કે કયા વખતમાં
ઇનજીલમાં ફરફાર થયો અને કઈ કામે એને બદલી અને તેઓની
એ બદલવાથી શુ મતલબ હતી અને તે કઈ વાતોએકે પરથમ બંધ
તરે હતી અને અસલ ઇનજીલ કયા છે પણ આખર એમ્માથી કોઈ
એક વાતને પણ સાબિત કરી સકતા નહીં પણ હમે ખરીરીતે કહી
શકયેછેકે કુરઆનમાં ફરફાર થયેલો છે અને જે કુરઆન હમણા જે
મુસલમાનો પાસે છે તે અસલ કુરઆન મહે નહીં કેમકે પરથમતો
અબુબકરે એકઠું કીધુ હતું ત્યાર પછી ઉસમાને બીજી વખત જોઈ સુધારે
કીધા અને એવાને શીયા પંથવાલા કાફર અને બેદીન બાણે છે.
અને કહેછેકે ફટલીક સુરતોને જેઅલીને વીરો હતી તે ઉસમાને કાઢી
નાખીછે. અને મીસકાતની હદીસથી પણ ફટલીક વાતો માલમ પડેછે
પેહેલી એકે મોહમ્મદ સાહેબના વખતમાં એક માણસે કેમ પડુને
ખીજાએ કેમ. બીજી કુરઆન મોહમ્મદના વખતમાં એક પુસતકમાં જમા
થયું ન હતુ પણ અબુબકરે આયતોને જમા કરવાનો હુકમ આપ્યો
હતો. તરીજી ઉસમાને પોતાની ખીલાફતના રાજ્યાસન પર બેસી જોવું
કે લોકો અજુબી કુરઆન બાણવામાં ફરફાર બાણે છે. તથા રોખીહને
કે આગલ જતા કુરઆનમાં બંધ ખરાબયો ન હોય (જરા પાઠરી સાહેબ
પેહેલી ખરાબી સાબિત કરતે પછી ફેહેતેકે બીજી ખરાબી તથા) બેદને અને
ખીજાને હુકમ આપ્યોકે કુરઆનને બીજી વખત સુધારે અને ફરે
શની બોલી પરમાણે લખો. ચોથી તેણે આગલા નુરાખા સરવ જમા
કરી બાલી નાખ્યા અને નવા નુસખાથી ઉતારો કરાવી ઘણા નુસખા
દેખાવસે મોકલી આપ્યા અને એવી તરે તેને પરખયાત કીધા ત્યારે
હમે પુછયેછેકે ઉસમાને શા માટે આગલા સરવ નુસખાને બાલીકાઢ
જો નવો નુસખો જેને પરખયાત કીધો. અને હમણાપણ તેજ મુસ
લમાનો પાસેછે. આગલા નુસખાના માફક મતલબમાં તથા રાખદોમાં
હોત અને ઉસમાને ફક્ત સુરતોને તથા આયતોનેજ ગોઠવીછે તો શા
માટે સરવને બાદ્ય ? તેનેતો જોયતુ હતુકે સરવ નહીંતો ઘોઢખી
બાકી રાખતે જેથી કોઈ માણસ એમ ન દાવો કરેકે કુરઆનમાં ફર
ફાર થયેલો છે આથી એમ સીધ થાયછેકે પરથમ કુરઆનમાં કઈ બંધ
તરેહથી હતુ અથવા શીયાઓના કહેવા પરમાણે કે તેણે કુરઆનથી
બાણી જોઈ કેમ કીધુ છે અને ફટલીક આયતોને બદલીછે અને જે
નુસખો હુસાને પાસે હતો અને ઉસમાને તેને પાછો આપો તે.

નેર ફરી મલી નહી. હવે દરેક અકલવાલા આજુસા આવીમાં આજ
કુરઆન વીરો શક થાતો હોરો કે કુરઆન અસલ મલે નહી.

જે મુસલમાનો એવીજ વૈતોને તોરાતે વીરો અથવા ધનજીલ
નીશ્ત કોઈ પરખયાત મોતખર ખીરીસતીના ગંરનથી કાડી લાવને તો
અતખત તેઓને આ દાવિએ બાઈબલમા ફરકારથલોલો ખરો થાતે.

ચેતવાણી—ખીરીસતીઓની ઉપલી ખરી વાતોથી જે બાબતો
જાણાયછે. પહેલી એકે કુરઆનમાં ફરકાર થયલોછે. બીજીએકે બાઈબલ
ફરકાર થયથી કોરીછે. ત્યારે પરથમ હુ કુરઆન સરીફના ફરકાર
થવાથી ખચલુ પરવડ કરીને ખીરીસતીઓની પવીત્ર ખુસતક બાઈબ
લમાં ફરકાર થઈલુ બાઈબલથી અને પરખયાત મોતખર પાદરીઓના
સખાણથી જાહેર કરીતા અને આખરમાં ખીરીસતીઓ જે ઇમાન
(કાફર) છે એ વીરો એક દાખલો લખીશ જેથી ખીરીસતની વાત (તુ
ખોતાની આખમાનો ભારોટીઓ ધયાનમાં ન લાવતા, તારા ભાઈનો
આખમાનુ તણખલુ કેમ જીવેછે? માથી આ ૭ કા ૩) પર
ખીરીસતીઓ કેહવા ચાલનારાછે તે માલમ પડશે.

પરથમ આ જાણુ જોએકે “તહમીદ”ના અરથ હીશનેરી પર
માણે ફરવી નાંખલુ અને બદલ કરલુ એક વાતનુ તેની અસલ
હાલતથીછે. ત્યારે જરર થયુકે તેયરીફ થયલી વાત અસલથી સખદોમા
અને અરથોમાં જુદુ પડશે. ત્યારે આ જગા જે વાત ફરકાર થવાનો
અર્થકોછે તે ખુદાના કલામમાં ફરકાર થવાવીરોછે. તો ખુદાનુ કલામ
બદલાયલુ કે હવાર કહેવાય કે તેની વાતને કોચે બીજી તરેથી બોલો
હોય જેથી અરથ બદલાઈ જાય ત્યારે ખુદાના કલામને તેના હકમથી
અનેક તરે ભણે અને તેના અરથોમા ફરક પાણ ન આવે તેને તહ
મીદ અથવા ફરકાર થયલુ કેહલુ એ તદન મુરખાઈછે.

ઉપત્તા લખાણથી આ શીધ થયુકે સુરતની મીસનવાલાએ તસ
ચાદ્ય ના. ૧૧ સને ૧૮૮૯ માં કુરઆનના જે એક શખ્દ અનેક તરે
જાણાયછે તેના કેટલાક શખ્દોટાંકી કુરઆનની જુલ સાબેત કીધીછે તે
તદન ખાદુએ (જે વીરો મે નવમખર માસમા કાસદે મુખાઈછાજા
મારફતે જવાબ આયપો હતો) કાસણુકે તેજ મીસકાતની હકીસ જે
પાદરી કાનડરે મીજનુલ હકમા કુરઆન વીરો લખીછે તેના અખી
કેમા કુરઆનને અનેક તરે જાણવાનો હુકમછે અને કુરઆનને અનેક
તરે જાણવા સાફ મોહમદ સાહેબ સાફ ફરમાવે છેકે મે મારી ઉમમ
વીરો ખુદાથી અનેક તરે જાણુ માંગુ જેથી તેઓપર સેહેલ થાયતો
ખુદાએ સાત તરે જાણવાનો મને હુકમ આયપો જીવો સહી “મુસ
લીમ” વગેરે હકીસની કીનાએઆ છે ત્યારે એ જુલ કેમ થાય.

જીવો તમારો પાદરી “ઇમાદુદદીન” હીદાયતોલ મુસલમીતે
છપાયલી સને ૧૮૬૮ પરવટ ૭૦ મા લખેછેકે કુરઆન આજ સુધીના
જે ફરઆનછે જે મોહમદ સાહેબના વખતમાં હતુ અને મુધરેલી
“હીદાયતુલ મુસલમીન” છપાયલી ૧૮૬૭ પરવટ ૬૧ મા લખે છેકે
જે “એક ખીરાકે” (એકલે કુરઆન વગર ફરકાર થયલુછે) અને

પ્રદા એવોજ રહેશે વરી આનરેબલ “વલ્લભ મંદુર” સં પોતાના હાથ
પુસ્તક ભાઈ આઈ મોહમદ ભાગ ૧ પરવટ ૧૫ માં કુરઆન વીચે કમિટી
કે ઘણું ખર્ચ કોઈ ખર્ચ પુસ્તક દુનયામાં નથી જે ૧૨૦૦૦ વસ્તુઓ
વગર ફરફારતું અને ખાલીસ હોય. એવગર ઘણા પાદરીઓએ કર્યા
નને વગર ફરફારતું થયાવીશે ઇકરાર કીધાછે. હવે સુરતના પાદરીઓને
આ લોકોની વાતોપર ખીયાલ કરવો જોઈએ.

વરી પાદરીઓનું કેહેવું કે મહમદ સાહેબના વખતમાં કુરઆન
જમા થયેલું ન હતું એથી કાય કુરઆનમાં નુકસાન નથી આવતું ઇકાર
છોકે દરેક આયતની ગોઠવણ દરેક સુરતમાં ખુદાના હુકમથી મોહમદ
સાહેબે કીધી હતી અને તે સરવ સુરતો સરખી તે આખર સુધી ઘણા
સહાબીઓને મોહકે યાદ હતી તયારે જો એકે પુસ્તકમાં કુરઆનને
એકઠું ન કીધું હતું તો શું થયું ?

વળી એ કુરઆનનો તો નીગોહબાન પોતે ખુદા તઆલાએ જીવે
સુરેહીજર રૂક ૧ “એશક હમેએ હોતારૂકે કુરઆનને અને હમેએ
તેના નીગોહબાન છીએ એવીજ તરે સુરે “મુસેલત” માં પ્રણય છે તરે
જે સરવ જગતનો માલેક જે ચીજનો નીગોહબાન હોઈ પછી કોઈ ફરફાર
કરી શકે?

કુરઆનના જયારે રોકડો માણસ હાઈજ (મોહકે બાણનાર) હતો
તો કુરઆન મોહમદ સાહેબના વખત એક પુસ્તકમાં જમા ના
થાવાથી શું થયું? વળી મોહમદ સાહેબના પેહેલા ખલીફા અબુબકર સ્
હેએ ખુબ સાચવવાના ખીયાલથી એક પુસ્તકમાં જમા કરાવું પણ સરવ
સહાબીઓ તે ગોઠવણ પણ ઇતતેફાક હતો નહીં એટલે કોઈએ કુરઆનની
જે પેહેલી સુરા ઉતરી તેને પેહેલા રાખી અને બીજાને બીજા જગ્યા
એવી તરે પુરે સુધી અને કોઈએ પોતાની સમજા પરમાણુ જે તેને પર
સંદ આવી તેને પેહેલા રાખી અને બીજાને બીજા જગ્યા. જયારે
ફકત તરતીબનો ફરફાર હતો ને તેવા કુરઆન મુલકે મુલક ફેલાઈ
ગયા અને ઇટલાક હાઈજને પણ વફાત પામ્યા હતા જેથી ત્રીજા ખ
લીફા ઉસમાન સાહેબે (જે મોહમદ સાહેબ પછી તેરમે વરસે રાજ્ય
સન પર બેઠાહતા) સરવ સાહાબીઓની મુલાહથી ફકત કુરઆનની તરતી
બના ઇખતેલાફને ઉઠાવવા માટે તે તરતીબ પરકે જે મોહમદ સાહેબ
થી એવો યાદરાખતા હતા જમા કીધું, અને જે એક બે સુરતોમાં તે
આને ગોઠવણનો ખીયાલ નહીં રહ્યો તેવી જગ્યામાં સહાબીઓ પોતે
ખીયાલ પોહોચાડી વીચાર કરી ગોઠવ્યો પછી તેને માફક લખાવો
પરખ્યાત કીધા અને જે સહાબીઓ બીજા તરતીબે કુરઆન શરીફને
ગોઠવું હતું તેઓએ પણ ઉસમાન સાહેબની તરતીબની તાબેશરી
કીધી. ને વખત પેહેલી તરતીબના જમા કીધેલા નુસખાઓને ખાલી
કાઢા હતા, જેથી તરતીબના ફરફાર બીજાકલ હી જાય અને એજ
તરતીબને ખુદાને તથા તેના એગમબર મોહમદ સાહેબને પરસંદ હોવી
જોઈએ એ રહે તે એવીજતરે આજસુધી રહ્યું જેનો ઇકરાર પાદરી
ફાનડર સાહેબ પણ કરે છે અને સરવ મુજતહેદાએ એજ ઉકતીબ

કુચ્છ કીધી છે. અને હરસાવી અગાવેલુ કુચ્છાન તેને પાછુ આપુ હોયિસની કીતાઓ વાંચ્યાથી માલમ પડશે અને પાદરી ફાનડર એ કો કરાર કરે છે હરસાવુ કુચ્છાન પાછુ આપુ પછી સામાઠે કહેછેકે હસમાને એકે નુસનો કેમ ની શખો.

જ્યારે કુચ્છ ન સરીકમાં કોઈ તરેનો ફરફાર થયલો ન જોયા અને ન કોઈ ઇમાનદારને કોઈપણ પરકારનો શક હતો અને ન કોઈ વાંધા કાઢનાર હતો કે જેથી મુકાબલો કરવાની જરૂર પડે. તેવા વખ તમા ઉપલા ખતાવેલા કારણથી ફરફાર તરતીઓના નુસખા બાલા હતા તો એ બાબતમાં આજ ૧૩૦૦ વરસ પછી આ શક કરવો કે ખલીફ તરીજ હસમાન સાહેબે કુચ્છાનમા ફરફાર કીધો એ તદ્દન લોકોને શોકો દેવું છે. ખરીવાત આગલ શક ભરી વાત લાવવું એ ખરા માર ગથી મોહ મોહુ છે.

હવે પાદરીઓ કુચ્છાન શરીફના ફરફાર થાવાના દાવામાં “શીયા” પંથીઓની વાતો લાવેછે એએ પાયાછે જુવો “શીયાઓના મોહટ” મોલવી શેખ સદુકઅબુજર મોહમદ ખીન, અલી ખાન બાબવેહુ સાહેબ પોતાના રીસાલા અકામિદમા લખેછે હમે અકાદ કરચેછીએ કુચ્છાન વીરો આવાત પરકે ખચીત કુચ્છાન જેને ખુદાએ મોહમદ સાહેબપર હતાં તે બે પુઠાના દરમીયાનમાંછે અને તેજ લોકોના હાથમાંછે. એથી કંઈ વધારે નથી. અને જેઓ હમાને એમ કહેછેકે હમે કહીછીએ કે કુચ્છાન વધારેછે તે જુઠા છે” વળી “શીયા”ઓની એ તખરકીતાબ તકસીરે “મુજમેઉલખયાન” તથા તકસીરે “સાફી” તથા સીરાતે મુસ તકીમ તથા “મુસાએ ખુનનવાસેમ” વગેરેમા જુવો એમા સાફ લખા થલુ છેકે કુચ્છાન આટલુજ હત જેટલુકે હમાણા મુસલમાનો પારીછે.

પાદરી સાહેબ સાહાબાવીશો શીયાની વાતો લાવી સુનનીઓને એબ લગાડોછો એથી કંઈ એબ લાગતી નહી. પાદરી સાહેબ પુરટીમ ટેલ વાલાને ખીરીસતીઓના કેટલા ટોલાવાલા ફાફર નહી કહે છે ? જરા ઇનઆમે આમ આખો ખોલી જુવો. વળી કુચ્છાનમા જગચે જગથા એવાણની તારીફ કીધેલીછે એવીજ તરે શીયાની મેગખર કીતાઓ “નેહજુલખલાગત” તથા એની ટીકા “ખહશની” તથા કસમુલ ગુમા મા પણ એવાની તારીફછે. હે પાદરી સાહેબ જરા આવાત પર ધાન દેતેકે પુતરસને ઇશુ કહેછેકે જનતની કચી તને આપીશ (માથી આં ૬૦ ૧૯) ને ખીજી જગથા કહે છેકે આ શેતાન મારે આગલથી તું જ (૧૬ કાં ૨૩) પછી મુસલમાનોને કેહવા આવતે વરી હું કહું છુંકે મોહમદ સાહેબના સહાબીની તારીફ તમારી બાઈખલમાં પણ છે જુવો પુનર નીધમ આં ૧૩ કાં ૬ એ લખમના કામે શુ સહાબા એ ન કરી ખતલાવા? વધારે શુ લખુ જુમી વાલાનેએટલુ બોહુ છે.

અસ જ્યારે પાદરી ફાનડર તથા તેના તાબેદારોના એને રાજ ખાતલ ઠંકયા તો આવાત સાબેત થઈ ગઈ કે કુચ્છાન શરીફમાં કરી તરેનો ફરફાર થયા નથી અને જે એને ઉલટુ ખોલે તેનુ બીલવું બોહુ એ અને કુમ. ન બોહુ સેષ આજ ૧૩૦૦ ઉપર કેટલાક વરસ થઈ

અનુ એક નુકસાનો પણ ફરક આવો નહીં અને ન ક્યામ આવસે.

મોહાયામાં મોહોટો મોલવી અગર કે આનમાં હુલેથી કોઈ શબ્દ ઉલટો જાણે તે એક નાંકલો છોકરો મોહોટો જાણનાર નરત ખતલાવી શકે છે કે કરઆનનો શબ્દ એમ છે તેમો એમ કેમ જાણાઈ, એ ફર આનના ખુના છે.

ખરી વાતનો એ છે કે જે દાવા પર પારકો આદમી શાહીદી આપે તે દાવાની સાબુતીમાં સુપ્રુષ્ટ ? જેવું કે કરઆન વગર ફરકારનું છે એ દાવા વીરો જે પાદરીઓના રાક્ષીઓ ઉપર લખી ચુક્યા છું.

હવે મુરતની મીસનવાલા તથા બજા પાદરીઓના દાવો કે બાઈબલમાં ફરકાર નહીં થયો છે તેનો જવાબ લખું છું.

યાદ રહે કે ખીરીસ્ટીઓના વડાવોના કબુલ થી તથા બાઈબલના જોવાથી માલમ પડે છે કે બાઈબલમાં ફરકાર થયેલો છે.

ખુનો કરાર (બાઈબલનો એક ભાગ છે)ના પ્રખ્યાત તરણુ નુસખા છે જે હેબરી જેને યહૂદીઓ તથા ઘણાખરા પોરોટીસ્ટોના મોતખર જાણે છે તે જો ચુનાની જેને શન ૧૫૦૦ ઇા. મુધાના ખ્રીસ્તીઓ મોતખર જાણતા હતા અને હેબરીને ફરકાર થયેલો. અને એ અનુ સુધી ચુનાનીયા તથા મશરફી ગીરજાઓમાં મોતખર ગાણાય છે ત્રીજો સામરી એ સામરીઓની મોતખર ગાણાયલી છે અને પુરટીસ્ટોનના ઘણાખરા વડાવો પણ એને મોતખર જાણતા હતા જેવું કે મી “કેનીકાટ” મી. ૦ હેલજ મી. ૦ હુયુ “ક્રીનટ” વગર અને એવો હેબરી નુસખાને યહૂદીઓથી ફરકાર થયેલો માને છે.

ખુશાશો ઉપલી વાતનો જરૂરત લાયક આ તરે પર છે કે આદમના વખતથી નુહના તોશન સુધી હેબરીના નુસખા પ્રમાણે એક હજાર છસો છપન વરસ થાય છે તે ચુનાની પ્રમાણે બે હજાર બસો બાસઠ વરસ થાય છે અને સામરી પ્રમાણે એક હજાર ત્રણસો સાત વરસ થાય છે. જે વુકે બાઈબલની ટીકા હીનરી તથા ઈસકાટમાં એક નકશો નીચે ખતા વેલા પ્રમાણે છે.

એ નકશામાં દરેક માણસના મુકાબલામાં તે

ઉમર લખાયરી છે કે તેનેતા તે વખતમાં છોકરો થયો હોય પણ નુહના મુકાબલામાં તે ઉમર લખાયલી છે કે તે વખતમાં નુહ ન થયું હતું નકશો આદ છે.

પરી ખીજ ગત્તતી જુવો કે નુહની ૬૦૦ વરસની ઉમરમાં નુશન થયું હતું એ તરણુ નુસખાથી સાબિત છે અને આદમની ઉમર ૬૩૦ વરસની થઈ હતી તરે સામરીના નુસખા પરમાણે એમ થયું કે આદમના મરણ વખત નુહ ૨૦૦ વરસનો હતો પણ એવું ખીજ થાય તો

સામરી	ખનાની	હેબરી	નામ.
૧૩૦	૨૩૦	૧૩૦	આદમ
૧૦૫	૨૦૫	૧૦૫	શય
૬૦	૧૬૦	૬૦	એન.શ
૭૦	૧૭૦	૭૦	કાયનાન
૬૫	૧૬૫	૬૫	મલેવત
૬૨	૧૬૨	૧૬૨	થારક
૬૫	૧૬૫	૬૫	કનુખ
૬૭	૧૬૭	૧૬૭	મથુસાના
૫૩	૧૬૬	૧૬૬	લામેક
૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦	નુહ
૧૩૦	૭૨૨	૧૧૫૬	

રહે જાણીએવાલાં બનેછે અને હીખની તથા યુનાની નુસખા પણ એને ચુકલાવેછે એ હીસાબ જાણનાર કાંઈ જાણતી.

જે નુસખા આપરીસ ખીસનના પાદરીઓ, સુ આ તહરીફ નથી? એક કારણથી યુનીટીયસે (એ એક એટલે તવારીખ જાણનાર ખીસી સીસીને તાં માતખર ગણાયછે) એ તરણિવ નુસખાનાં હતખાર ક્રમો નહીં ને કહુકહે ખીવાત તો એછેકે તુફાન સુધી રર પદ વરસ થાયછે.

પરી ખીલ તહરીફ જીવો કે તુફાન તુફાનથી તે ઇબ્રાહીમના જનમ સુધી હેબરી પરમાણે રહર વરસ થાયછે અને યુનાની નુસખા પરમાણે ૧૦૭૨ વરસ થાયછે અને આપરી પરમાણે ૬૪૨ વરસ થાય છે એનો પણ એક કોઠો બાઈબલની તફતીર હીનરી અને ઇસક્રાટમા લખેલો છે જેમા "એમ" વગર બાઈબલના મુકાબલામા ની વરસ લખાયલા છે કે તેને તા છોકરા જનમમાં અને સામના મુકાબલામા તે વરસ લખાયલા છે તુફાન પછી તટલે વરસે તેનેતાં છોકરા થયા કોઠો આઈછે.

જીવો આ કોઠાપર લક્ષ લગાડો કે

તરણિવ નુસખાવોમા ફેરફાર ફેરફાર છે. શુ યુનાન	જાનરી	હબરી	નામ.
પાદરીઓને આ નથી જાણતુંકે હેબરી	૨	૨	રોમ
નુસખા પરમાણે ઇબ્રાહીમના જનમ તુફાન	૧૩૦	૧૩૫	૩૫ વરસ ફરક
પછી રહર વરસે છે અને તુફાન પછી	૧૩૦	૦	કાઠનાન
૩૫૦ વરસ જીવતા રહ્યા (હતપત્તી આ ૦	૧૩૦	૧૩૦	૦
૬ કલમ ૨૮) તો આ ખરથાવુ જેએ કે	૩૪	૧૪૪	૩૪ આખર
તુફાન મરણ વખત ઇબ્રાહીમ ૫૮ વર	૧૩૦	૧૩૦	૩૦ ફાલક
સના હતા પણ એનેતા સાંપ તવારીખ	૧૩૨	૧૩૨	૩૨ રાગા
વાલા બોલુ જાણે છે અને તેમ કરતા હેબરી	૧૩૦	૧૩૦	૩૦ સારખ
તથા યુનાની નુસખાપણે ચુકલાવે છે એ	૭૬	૭૬	૨૧ નાહર
હીસાબ જાણનારા પર કાંઈ છાનુ નથી.	૭૦	૭૦	૭૦ પારો

ખાજી હેબરી તથા સામરી પરમાણે "અર

ફેરફાર" અને "સાલા" ના વચ્ચમા કાઈનાન ખલે નહીં અને યુનાની નુસખા પરમાણે એ બેવના વચ્ચમા કાઈનાન છે. વાહ! વાહ!! કેવી તરણી ઇસક્રામી પોસતકો ગચરાયલા છે એક કારણથી બાઈબલન વાનને પિટ પાવલ નાખી દ્રાણ તવારીખ જાણનારા ખીસીઓ લખે છે કે તુફાનથી તે ઇબ્રાહીમના જનમ સુધી ૩૫૨ વરસ થાય છે અને યુનીટીસ ચલુદી જે એક એટલે તવારીખ જાણનાર છે એ તરણિવ નુસખાનાં પર એતખાર ન કરતાં જાણવેછે કે ઉપલી મુદત ૬૬૬ વરસ છે જેવુંકે તફતીર હીનરી અને ઇસક્રાટમા છે.

ખી. હોરન પોલાની તફતીરના બીજા ભાગમા યાજીએ લખેલો લખા પછી લખેછે કે ખસીત ચલુદીએ જાણી જોઈને તેનેતમા (બાઈબલની આગલી પાંચ કીતાબો અથવા જીવો કમાર) ને ખસીત લખે છે અને જેમા કહે છે કે જાણનારો જાણી જોઈ તેનેતમા લખે

કે જે જોડું છે.

વળી તક્સીર ઇશકાઠના પહેલા ભાગમાં છે કે “એક સદાચીન”
છે. ચહુદીઆએ દેબરી નુસખાને ફરફાર કરી નાંખી છે, તે બુજ
ગોની તારીઓ ને કે જ્યાં તુફાનથી પહેલા હતા તથા જેઓ કે
મા શુદ્ધી તુફાન પછી થયા છે. અને ચહુદીઆની ફરફાર કરવાથી
ના મતલબ હતી કે યુનાની તરજુમાનો ભરોશા ઉઠી જાય અને ખીરીસતી
રમમા ઘોટાલો થઈ જાય. અને પુરાના ખીરીસતીઓ પણ એ કે
પાર કરતા હતા કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા તોરાતને ફરફાર કીધો છે.

ઉપલી બધી ખીના વાંચી જોવાથી સીદ્ધ થશે કે પાદરીઓનું
કેહવુંકે મુસલમાનો કઈ ખરો જવાબ નહીં દેતા કે કયા વખતમા બાઈબલ
મા ફરફાર થયો અને કઈ, કોમે કીધો અને તેઓની શુ મતલબ હતી
એ તદન અનજાણને ઘોઠો દેવુ છે. કારણકે તેઓના તો વડા પોતાની
કાવોમા લખી ગયા છે કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા ફરફાર કી
ધ છે અને તેઓની મતલબ એ હતી કે ખીરીસતીઓનો ધરમ ખરાબ
દીએ જેથી આ બધી ખરાબી થઈ અને દરેક નુસખામા જમીન
સાસમાનનો ફરક પડી ગયો. બસ આથી સાફ જણાઈ ગયું કે મીથ
ના રોટલા ખાનાર પાદરીઓનું તહરીફથી ઇનકાર કરવું એ હટ ધ
મી છે.

ઉપલા બેઉ દાખલાતો સમજી ચુક્યા. જરા ત્રીજો દાખલો પણ
એકરખાની કરી વાંચી જુવો. શામુએલ બે જો આ ૦ ૨૪ કા ૦ દને ઇસ
રાઈલામાં તલવાર ચલાવનારા શુરા પુરૂષો આઠલાખ હતા; ને ચહુદામાં
પાંચ લાખ પુરૂષ હતા. કાલ વરત્તાંત ૧ આ. ૨૧ કા. ૫ ને ઇશારાઈલ
ખગવાર લાખ પુરૂષો તલવાર ખેંચનારા હતા, ને ચહુદા ચાર લાખ સીતેર
હજાર પુરૂષો હતા. હવે આ બેવ વાતોમાથી જરૂર કોય ન કોઈમા ફરફાર
થઈલો છે.

આદમ કુલાશ પોતાની બાઈબલની ટીકાના ભાગ બે જામા સમુ
એલના કલમ દને હેઠલ લખે છે કે બેવ વાતોનું સહી થવું થઈ શકતું નહીં
અને એક બેવમાથી ખચીત ફરફાર થઈલી છે. પણ ઘણુખર પહેલી
તાત સહી છે.

મી. હારન સાહેબે પોતાના પુસ્તકના ભાગ પહેલાના પ્રક ૧૧૬
મા તથા ભાગ બીજાના પ્રક ૩૫૫મા લખે છે કે મી. ગરેસીઆએ
બાઈબલમા ફરફાર દોઢ લાખ ચુટા હતા. એવીજ તરે મીશનવાલાઓના
ગર પાદરી ફ્રાંકરે “ઇખતે તામદીની સુબાહેસા” છપાઈલી આગરામા
રાને ૧૮૫૫મા પ્રક ૫૩—૫૬મા પણ લખ્યું છે.

યાદ રહે કે મી. “ડીસ્ટેન” ને બાઈબલની ઇખારતના ફરફાર થય
લાખથી વધારે બેગા કીધો છે જુવો “ઇનસાઈ કલુ પેરેયા ખરદીનીકા”
ભાગ ૧૯મા છે.

વધારે શુ લખુ ઇનસાફની આંખોથી જોનારાને તો આટલું જોડું
છે અને અમાનો કંઠા હટ ધરમી આગલ એવા સી ચોપાન્યા લખાઈ
પણ તોને શું પણ જો કોઈને બાઈબલનો ઘોટલો જોવો હોય તો

“ઈજ્ઞાસલ હક” માં જીવે એમાં પ્રતી સીને બાઈબલ વીરો છે એ અને મારી ચોપડી ખીરીસતી અને મોહમેદી ધરમના મુકા પાણુ ૬૬ ગલતીઆ લાખી જણાવી છે જોવા સી બાઈબલનો હાલ મ મ પહોરો.

હવે ખીરીસતીઓની એ ઈમાનીની સામેતી બાઈબલથી જીવે મારક આ. ૧૬ કા. ૧૭ જેઓ વીસવાસ (ઈમાન) લાવશે તેઓ ન આ નીશાની થશે મારે નામે તેઓ જીવે કહાડશે નવી બોધણો બોલે સરાપો (સંપો) ને હાવી લેશે ને જો કંઈ ધાતક પરતુ (હાલ કરનાર ચીજ) પીએ તો તેઓને કંઈ લાગશે નહીં તેઓ માંદાઓ પર હાથો અડાડશે ને એઓ સામા (સારા) થશે. એવી તરે વીસવાસીઓ (ઈમાનદારો) માટે ઉપલા કામો કરવાનું યુદ્ધન આ. ૧૫ કા. ૧૨માં પણ છે હવે હું ખીરીસતીઓથી પુછું છું કે તમે મા વીસવાસ (ઈમાન) છેકે નહીં જો કહોકે નહીં તો સલામ. ખીજને કેમ એ ઈમાન કેહવ જા છો! ને જો કહોકે છે, તો મેહરબાની કરી ઉપલા કામો કરી બતલાવે ને મીશનના રાટલા ફરાલ કરો.

પણ કોઈ પાદરી એમ ઘોષા દીએ કે એ પરથમના વીસવાસીએ માટે છે તો એના જવાબ એ છેકે ઉરદુ બાઈબલ જે સને ૧૮૭૦માં છપાઈ છે તેમાં સખદ જો ઈમાન લાઈગા નો છે ને વચાકરણ જા નાર પર કંઈ છુપુ નથી કે એ સખદ કોઈ માટે ખાસ નથી પણ દરેક માટે આમ છે. ત્યારે તમે તે દરેકમાં દાખલ છો. પછી ઉપલા કામો તમે નહીં બતલાવી શકતા તેનું શું કાગણું પણ આયજ કે મજકુર વા. પરમાણુ તમેમા વીસવાસ (ઈમાન) નથી.

જેને વીસવાસ ન હોય તેના એ ઈમાન કહી શકીએ છીએ ને કાઠું પણ એ ઈમાન પર વચસાઈ છે ત્યારે આવી સીક થશે કે ખીરીસતી કાફર છે.

ખીરીસતીઓને બાઈબલ પર ચાલવાનો તો એવો ફળ મલકો કે તે યોની બાઈબલ તેઓને કાફર કહેછે. માટે જો પાદરીઓને ઈમાનદાર થકું હોયતો પ્રસલમાન થાય.

જુદાની સ્તુતી કરો, તેના ઉચ્ચથાન (સુકદદસ) માં ખુદાની સ્તુતી કરો, તેના પવન (કુદરત) ના અંતરાલમાં તેની સ્તુતી કરો, તેના કરતબ (કુદરતો) પરમાણુ તેની સ્તુતી કરો. તેના ઘણા મહત્વ (બુઝગી) પરમાણુ તેની સ્તુતી કરો. ગીત. ૧૫૦ કા. ૧—૨

સમાપ્ત.

